

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/103/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412208012
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8412208012.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s. r. o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 13C/209/2012-43 zo dňa 12. 11. 2013 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č. k. 13C/209/2012-53 zo dňa 25. 02. 2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Zrušuje uznesenie.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 27. 09. 2009 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy. Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

O žalobe rozhodol Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 12. 11. 2013 tak, že žalobu zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Kežmarok vo viacerých exekučných konaniach. Žalobca namieta nesprávny úradný postup spočívajúci v tom, že o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, ako aj to, že žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá, a to v dôsledku úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Pri nárokoch na náhradu škody musí súd skúmať, či sú preukázané základné predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody, a to existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V tomto smere dôkazné bremeno nesporne zaťažuje žalobcu, ktorý v konaní nepredložil žiadne dôkazy ohľadom svojich tvrdení. Súd je toho názoru, že lehota vyplývajúca z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa vzťahuje na prípady, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu zo zákona. Teda iba na prípady, keď súd na základe perfektnej žiadosti a exekučného titulu vydáva poverenie na vykonanie exekúcie. Avšak nevzťahuje sa na prípady, kedy žiadosť nie je dôvodná a súd rozhoduje o zamietnutí žiadosti. Poukázal zároveň na

rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002, z ktorého vyplýva, že pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, Ústavný súd SR prihliada sice na lehoty, ktoré sú uvedené v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v takýchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Konajúci súd sa stotožnil s vyjadrením žalovaného ohľadom nepreukázania existencie prieťahov v konaní, pretože aj s poukazom na doterajšiu judikatúru je dôvodný záver o tom, že existenciu prieťahov v súdnom konaní môže konštatovať len Ústavný súd SR a nie všeobecný súd v rámci konania o náhrade škody. Uviedol, že nie je možné považovať za nesprávny úradný postup to, že exekučný súd preskúmaval exekučný titul a na základe toho zamietol žiadosť o vydanie poverenia. Táto povinnosť exekučného súdu vyplýva priamo z ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z.. Konajúci súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal predpoklady pre úspešné uplatnenie nárokov na náhradu škody, a to existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, a preto bola jeho žaloba zamietnutá. Uviedol, že vznesenú námietku premlčania nepovažoval za dôvodnú.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. Uviedol, že v zásade namieta skutočnosť, že súd rozhodol o merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. Nesúhlasil so záverom súdu, že nepreukázal existenciu škody. Uviedol, že zo strany štátneho orgánu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, a to preto, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom stanovenej lehote. Poukázal na to, že v tomto smere ako dôkazný prostriedok navrhoval súdny spis. Nie je teda pravdivé tvrdenie súdu, že žalobca nepredložil, ani neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nesúhlasil so zamietnutím znaleckého dokazovania v danej veci, pretože súd tak znemožnil žalobcovi objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Uviedol, že súd vytvára konštrukciu, podľa ktorej je nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy anulovaný, podľa tvrdenia súdu vyvrátený značnou nedôveryhodnosťou údajov. Uviedol, že súd nemôže založiť odôvodnenie o vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na nedôveryhodnosti údajov. Platné právo nepozná zánik právneho nároku nedôveryhodnosťou údajov. Ďalej uviedol, že súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Exekučný súd ignoroval legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty, načo zo zákona nemal oprávnenie. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Ďalej namieta, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými konaniami.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozsudok zo dňa 12. 11. 2013 je vo výroku vecne správny.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a na správne zistený skutkový stav správne aplikoval právne predpisy, pričom jeho rozhodnutie je vo výroku vecne správne. Za správnu nie je možné považovať úvahu súdu prvého stupňa, že existenciu prieťahov v súdnom konaní môže konštatovať len Ústavný súd SR a nie všeobecný súd v rámci konania o náhrade škody. Takýto záver nevyplýva z právnej úpravy platnej a účinnej v čase, v ktorom exekučné súdy rozhodovali o návrhoch žalobcu. Správny je však záver súdu prvého stupňa, že samotné prekročenie zákonom stanovenej lehoty nespôsobuje automaticky porušenie základného práva konštatovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Tiež je správny záver súdu prvého stupňa, že lehota stanovená v ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa vzťahuje len na situáciu, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia zo zákonom, nie na situáciu, keď žiadosť o udelenie poverenia nie je dôvodná a súd rozhoduje o zamietnutí žiadosti. Nároky uplatnené v tomto konaní sa týkajú len konaní, kde žiadosť o udelenie poverenia bola vo všetkých prípadoch zamietnutá, resp. konanie bolo zastavené. Správny je teda záver súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal predpoklady pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, a to existenciu nesprávneho úradného postupu a vznik škody v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, a preto je správne jeho rozhodnutie, ktorým bola žaloba zamietnutá. Správny je aj výrok o náhrade trov konania, pretože žalobca v konaní úspešný nebol a žalovaný ako úspešný účastník náhradu trov konania nežiadal.

Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal základ nároku, nebolo potrebné vykonávať znalecké dokazovanie týkajúce sa výšky nároku. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

Uznesením zo dňa 25. 02. 2014 bol žalobca zaviazaný uhradiť súdny poplatok za podané odvolanie v sume 200 Eur v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia.

V zákonom stanovenej lehote podal žalobca odvolanie aj proti uzneseniu o úhrade súdneho poplatku, kde okrem iného argumentoval tým, že súdnym poplatkom v danej veci je spoplatnená len žaloba, nie odvolanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie o úhrade súdneho poplatku za odvolanie a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V danom prípade je prejednávaná žaloba na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa spoplatňuje podanie žaloby v takejto veci. Súd prvého stupňa touto položkou odôvodnil aj vyrúbenie poplatku za odvolanie v danej právnej veci. Poplatková povinnosť za podanie odvolania môže vyplývať z ust. § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch alebo zo sadzobníka (z poznámok k jednotlivým položkám). Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. V danom prípade sadzba poplatku ustanovená položkou 7a nie je ustanovená za konanie, ale za úkon - podanie žaloby. Ust. § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch teda nie je možné v danom prípade použiť. V konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nevyplýva z poznámky k položke 7a možnosť spoplatniť aj odvolanie v danej veci, tak ako to napr. vyplýva z poznámky k položke č. 1. Zo žiadnej inej položky sadzobníka nevyplýva možnosť spoplatniť odvolanie v danej veci. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade neexistuje právny základ pre vyrúbenie súdneho poplatku za podanie odvolania, a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil postupom podľa ust. § 221 ods. 1 písm. i) OSP. Vzhľadom na to, že odvolaniu bolo vyhovené, nie je potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími dôvodmi.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný v odvolacom konaní úspešný bol, avšak trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.